

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כבוד השופטת תמר בזק-רפפורט

29 יוני 2020

עמ"ג 12439-03-20 מדינת ישראל נ' אבו גרבייה ואח'

המעצרת מדינת ישראל – רשות האוכלוסין וההגירה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

נגד

המשיבים 1. אבו גרבייה
2. אבו גרבייה
3. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לונה זלצברגר
על ידי ב"כ עו"ד בנימין אחסתיבה ועו"ד דניאל שנהר

1

פסק דין

2

3 ערעור על פסק דינו של בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (כב' הדיין אילן
4 חלבגה) אשר קיבל את ערר המשיבים והורה על ביטול החלטת המעוררת מיום 13.2.18 (להלן –
5 ההחלטה), על פיה לא ישודרג מעמדו של משיב 2, משום שאין הוא עומד בתנאים האמורים
6 בהודעת שר הפנים שניתנה בבג"ץ 813/14 (להלן – הודעת שר הפנים), תוך שהדיון הוחזר לבחינה
7 מחודשת.

8

9

דין הערעור להיראות.

10

11 ביסודו של ערעור זה החלטה מיום 13.2.18 בה נדחתה על הסף בקשה לשרודג מעמדו של המשיב
12 2 מכוח הודעת שר הפנים בבג"ץ 813/14. כאמור בהחלטה, הבקשה סורבה משום שמדובר באדם
13 שמשנת 2007 עד לשנת 2013 לא החזיק בהיתרי מח"ק לשהות בישראל, לאחר שבשנת 2007 סורבה
14 בקשתו מטעמים ביטחוניים.

15

16 כעולה מפסק דין, סבר בית הדין כי דין ההחלטה להיבטל משום שהיא לקונית ונעדרת הנמקה, תוך
17 שהוא מצוין כי בהודעת השר בבג"ץ 813/14 לא מופיעה דרישה לרצף היתרי שהיה, וכי משהוסרה
18 מניעה ביטחונית או פלילית ונדון עניינו של מבקש לגופו, אין המניעה מן העבר רלבנטית.

19

20 אף שבטיעוניה העלתה ב"כ המעוררת נימוקים ראויים לעיון בכל הנוגע לחלק מהנמקת פסק הדין,
21 אינני סבורה כי יש מקום להתערב בהוראה האופרטיבית שבו, לבחינה מחודשת של עניינם של
22 המשיבים בשל העדר הנמקה מספקת.

23

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כבוד השופטת חמר בזק-רפפורט

29 יוני 2020

עמ"נ 12439-03-20 מדינת ישראל נ' אבו גרבייה ואח'

1 עסקינן בבני זוג שהגישו בקשה לאיחוד משפחות עוד בשנת 1994. אין חולק כי בנוסחה המילולית
2 של הודעת שר הפנים לבג"ץ בדבר מדיניות לשרדוג מעמדו של מי שהגיש בקשה לאיחוד משפחות
3 עד לסוף שנת 2003, אין אזכור של רצף היחסי שהיה. אלא שבטיעוניה עומדת המערערת על
4 חשיבותו של רצף זה והפנתה לפסקי דין וכתבי טענות שהוגשו לבג"ץ, מהם ניתן לדבריה ללמוד
5 כי לכך הייתה כוונת הדברים, שעל הגיונם עומדת המערערת בערעורה. בנוסף, בדיון בפניי הזכירה
6 ב"כ המערערת את הכלל על פיו ב"כ כי יש מקום ליתן משקל פרשני ניכר לעמדת הרשות
7 ולפרקטיקה הנוהגת בכל הנוגע ליישום הודעת השר (ראו והשוו, למשל, ע"א 3578/15 מצפה בית
8 שמוש בע"מ נ' נודינת ישראל, מינהל מוקדקני ישראל, פסקה כח (פורסם במאגרים; 3.1.17)).
9
10 אכן נימוקים אלו ראויים לעיון, אך אין בהם כדי להצדיק התערבות בהוראת פסק דינו של בית הדין
11 לעררים להחזרת התיק לרשות למתן החלטה מנומקת, נוכח הקביעה הלקונית והקטגורית שבהודעת
12 הרשות למשיבים, כי משהבקשה לא אושרה לאורך השנים, לא ניתן לשרדוג את מעמדו של המשיב
13 2. ההכרעה בבקשת המשיב 2 טעונה הנמקה מפורטת יותר הן בכל הנוגע לשאלת תחולת הודעת
14 השר על עניינם של המשיבים, ובכלל כך לפרשנות ולפרקטיקה הנוהגת, כנטען; והן בכל הנוגע
15 להצדקה לשרדוג בנסיבות הקונקרטיות של הבקשה, חוץ שקילת מכלול הנסיבות בגינן לא עמד
16 המשיב 2 בתנאי זה, כמו גם טענת המשיב 2 כי שהה בישראל ברצף ברשות מכוח צווים שיפוטיים.
17
18 בדין הוחזר אפוא עניינם של המשיבים לבחינה מחודשת, ודין הערעור להידחות.
19
20 בפסק דינו ציין בית הדין כי אין בדבריו משום הבעת עמדה ביחס להחלטה שתתקבל. כך גם אין
21 באשר לדבריי בפסק הדין הנוכחי.
22
23 הערעור נדחה.
24
25 בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.
26
27 ניתן היום, ז' תמוז תש"פ, 29 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כבוד השופטת תמר בזק-רפפורט

29 יוני 2020

עמ"ג 12439-03-20 מדינת ישראל נ' אבו גרבייה ואח'

תמר בזק רפפורט, שופטת

1

3 מתוך 3